

На основу члана 58. алинеја 7. Пословника Народне Скупштине Републике Српске - пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“, број: 79/07) Законодавни одбор Народне Скупштине Републике Српске, на сједници 11. децембра 2007. године, утврдио је нови пречишћени текст Закона о пореској управи („Службени гласник Републике Српске“, број: 51/01, 74/04, 2/05, 96/05 и 75/06) у којем је означен дан ступања на снагу наведеног закона.

Број: 02/3- 2388 /07
Бања Лука, 11. децембар 2007. године

Предсједник
Законодавног одбора

др Жељко Мирјанић с.р.

ЗАКОН О ПОРЕСКОЈ УПРАВИ **- пречишћени текст -**

Глава I

Опште одредбе

Члан 1.

Овим Законом се уређује основ за спровођење и извршавање закона из области пореза Републике Српске и на закону заснованих подзаконских прописа, те дефинишу прекршаји и кривична дјела и санкције из области пореза.

Члан 2.

(1) Овај Закон се односи на спровођење и извршавање активности из области свих врста републичких, градских и општинских пореза у Републици Српској.

(2) Овај Закон се не односи на спровођење и извршавање активности из области царинских дажбина за робу која прелази државну границу.

Сукоб закона

Члан 3.

(1) Ако овим Законом није другачије прописано, Пореска управа Републике Српске (у даљем тексту: ПУ) примјењује и друге законе.

(2) У мјери у којој су дефиниције или одредбе овог Закона у сукобу са другим законима Републике Српске, дефиниције или одредбе из овог Закона ће имати приоритет над другим дефиницијама или одредбама у стварима које се тичу пореских питања, осим ако није другачије прописано овим Законом.

Глава II

Дефиниције

Порез

Члан 4.

Порез у смислу овог Закона је свако плаћање Буџету Републике Српске, града, општине и фондова које се мора извршити по пореским законима, законима о доприносима и законима о таксама као и по другим законима којима су прописане накнаде (у даљем тексту: пореским законима), а које је

принудно, неповратно и не даје се у замјену за одређену робу или услугу (у даљем тексту: порез).

Порески обвезник

Члан 5.

Порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) у смислу овог Закона је лице које је, у складу са пореским законима, обавезно платити порез или камату. Појам пореског обвезника укључује и пореског посредника и свако друго лице које је по пореским законима обавезно платити порез, казну или камату.

Порески посредник

Члан 6.

Порески посредник је лице које је, у складу са пореским законима, дужно да од било којег лица обуставом или на неки други начин прикупља порезе, те да исте уплати.

Порески закони

Члан 7.

(1) Пореске законе, у смислу овог Закона, чине законски прописи који се односе на порезе које је донијела Народна скупштина Републике Српске, као и подзаконски акти који се односе на порезе донијете од стране скупштина градова или општина, у складу са законом.

(2) Пореским законима у смислу овог Закона сматрају се и подзаконски акти које доноси ПУ за извршавање овог Закона.

Представник пореског обвезника

Члан 8.

Представник обвезника је лице које је законом или уговором овлашћено да води дио или све послове обвезника у вези са испуњавањем пореских обавеза (у даљем тексту: обавеза) обвезника у складу са пореским законима.

Пореска тајна

Члан 9.

(1) Пореска тајна је свака информација или податак о обвезнику које имају порески органи.

(2) ПУ је дужна да обезбједи сигурност и повјерљивост пореских информација и података прикупљених од обвезника који би у случају откривања могли штетити обвезнику. Лице запослено у ПУ дужно је да чува податке и информације добијене приликом рада као професионалну тајну. Пореске информације и подаци, примљене као службени документи могу се издати:

1. службеницима Министарства финансија у сврху спровођења њихових службених пореских дужности у складу са пореским законима.

2. Министарству унутрашњих послова, јавном тужиоцу и судским институцијама у сврху утврђивања пореских обавеза, одговорности за пореске прекршаје и принудну наплату или пореска кривична дјела.

3. страним пореским властима у складу са међународним уговорима.

4. другим лицима уз писмени пристанак обвезника.

(3) Пореском тајном не сматрају се:

1. информације и подаци за које обвезник у писменом облику изјави да се не сматрају пореском тајном;

2. информације и подаци дати у таквом облику да се не могу повезати са појединачним обвезником или се исти на други начин не могу идентификовати;

3. име и идентификациони број обвезника који се користе током инспекцијског надзора, наплате обавеза или код отварања рачуна у домаћој и иностраној валути;

4. информације и подаци који се могу користити током истраге или поступка у вези са кривичним дјелима из области пореза и

5. информације и подаци који су добијени током пореске истраге или за које се сазнало приликом прикупљања других информација, а за које се, у складу са чланом 26. овог Закона, захтијева да буду прослијеђени надлежним органима у случајевима кад постоји сумња да је извршен прекршај или кривично дјело који није из области пореза.

Радни дан

Члан 10.

Радни дан лица запосленог у ПУ је сваки дан који директор ПУ одреди као такав, с тим да укупан фонд сати запосленог у ПУ мора бити у складу са Законом о раду и Законом о административној служби у управи Републике Српске.

Књиге и евиденције

Члан 11.

(1) Књиге и евиденције представљају документацију о пословању, трансакцијама, плаћањима и приходима обвезника који су, у складу са пореским законима, битни за одређивање његове обавезе. Књиге и евиденције, између осталог, укључују: меморандуме, главне књиге, рачуне и рачуноводствене евиденције у свим облицима, укључујући и компјутерске датотеке.

(2) Ако није другачије прописано пореским законима, књиге и евиденције водиће се на службеном језику Републике Српске.

Банка, депозитна институција или овлашћена организација
за обављање платног промета

Члан 12.

Банка, депозитна институција и друга овлашћена организација за обављање платног промета (у даљем тексту: ООПП) у Републици Српској је свако правно лице које поседује дозволу Агенције за банкарство Републике Српске или друге овлашћене организације.

Лице

Члан 13.

Лице у смислу овог Закона је свако физичко и правно лице, дио правног лица или друга организација.

Повезана лица

Члан 14.

(1) Ако није другачије прописано пореским законима, повезаним лицима се сматрају:

1. чланови породице обвезника и
2. лице које контролише обвезника, лице које контролише обвезник или лице које је под заједничком контролом са обвезником.

(2) У породицу обвезника убрајају се: супружник обвезника, сродници у правој линији, браћа и сестре, усвојеници и њихови потомци који живе у заједничком домаћинству.

(3) Контрола значи власништво, директно или путем једног или више правних лица, од најмање педесет посто вриједности имовине или најмање педесет посто гласова акционара правног лица које је у питању. Приликом контроле, сматра се да лице посједује све акције које директно или индиректно посједују чланови његове породице.

Службеник пореског органа

Члан 15.

(1) Службеник пореског органа је свако лице запослено у ПУ.

(2) Овлашћени службеник ПУ је лице које посједује службену легитимацију и има овлашћења и одговорности службеног лица.

(3) Положај, права, обавезе и одговорности овлашћеног службеника ПУ регулише се законом и подзаконским актима.

Налог за пренос средстава

Члан 16.

Налог за пренос средстава је документ и пратећи примјерци тог документа неопходни за извршење преноса средстава са једног рачуна у ООПП на други рачун.

Рок извршења

Члан 17.

Када посљедњи дан који је пореским законима прописан за извршење неке радње пада на нерадни дан, тада ће се та радња сматрати извршеном на вријеме ако је извршена првог сљедећег радног дана.

Уручење докумената

Члан 18.

Документи се сматрају урученим:

1. правном лицу или организацији, ако је документ уручен лично руководиоцу, односно законском или овлашћеном представнику правног лица или организације или ако је документ послан препорученом поштом на посљедњу познату адресу правног лица или организације; и

2. физичком лицу, ако је документ уручен лично том физичком лицу или његовом законском или овлашћеном представнику, или ако је документ послан препорученом поштом на посљедњу познату адресу или мјесто становања тог физичког лица.

Буџет

Члан 19.

Под појмом буџета се подразумеијева Буџет Републике Српске, града или општине.

Главно мјесто пословања

Члан 20.

Главно мјесто пословања неког обвезника налази се у мјесту у којем су удио просјечног броја запослених и књиговодствена вриједност имовине обвезника већи него у било којем другом мјесту. Поступке за израчунавање удјела просјечног броја запослених и књиговодствене вриједности имовине прописале ПУ подзаконским актима.

Глава III

Организација и рад пореских органа

Члан 21.

(1) Пореска управа Републике Српске је порески орган, који је саставни дио Министарства финансија Републике Српске.

(2) Сједиште ПУ је у Бањој Луци. ПУ-ом руководи директор кога поставља и разрјешава Влада Републике Српске на приједлог министра финансија. На исти начин Влада поставља и разрјешава и замјеника директора ПУ-е.

(3) Порески органи дјелују у оквиру својих надлежности и у складу са законима Републике Српске.

Члан 22.

(1) ПУ се организује у сједиште, подручне центре, подручне јединице и привремене канцеларије (у даљем тексту: организационе јединице).

(2) Организацију, надлежност и обавезе о организационих јединица прописује директор ПУ правилником, на који сагласност даје Влада Републике Српске.

(3) Директор ПУ доноси правилник којим прописује критеријуме за одређивање великих пореских обвезника.

(4) Руководиоце организационих јединица поставља и разрјешава директор ПУ, уз сагласност министра финансија.

Члан 23.

ПУ врши контролу примјене пореских закона укључујући тачан обрачун и уплату пореза, казни и камата, открива и спријечава извршавање кривичних дјела и пореских прекршаја у оквиру своје надлежности те открива и спријечава корупцију.

Међусобна сарадња и сарадња са државним органима

Члан 24.

(1) Порески органи су обавезни међусобно сарађивати у примјени пореских закона.

(2) Порески органи и друге државне институције и органи обавезни су међусобно сарађивати без надокнаде у извршавању дужности пореских органа. Ако није другачије прописано законима Републике Српске, државне институције и органи не могу задржавати информације које су релевантне за обављање дужности које су повјерене пореским органима.

(3) Према овом и другим пореским законима, инспекцијски надзор лица врши ПУ.

(4) У складу са овим и другим пореским законима, ПУ је дужна примјењивати мјере наплате.

(5) ПУ кад утврди чињенице и околности које дају повода сумњи о постојању кривичних дјела из области пореза прописаних у овом или било којем другом закону, истражиће релевантне информације и након одлуке да има основа за подизање оптужбе за кривично дјело, прослиједиће релевантне доказе и извјештај надлежном тужилаштву.

(6) На захтјев тужилаштва, порески органи пружаће помоћ у прикупљању података у истражном поступку због кршења пореских закона.

(7) Органи надлежни за спровођење јавног реда и мира дужни су на захтјев ПУ без надокнаде обезбиједити потребну асистенцију за извршавање пореских активности.

(8) ПУ размјењује информације са институцијама БиХ као и са одговарајућим органима у Федерацији Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта у циљу примјене пореских закона оба ентитета и Брчко Дистрикта. Ова одредба ступа на снагу када ентитети и Брчко Дистрикт закључе споразум о узајамној помоћи по питањима пореза.

Међународна правна помоћ и међународни уговори

Члан 25.

(1) Под међународном правном помоћи, у смислу овог Закона, сматра се право ПУ да се у рјешавању одређеног пореског предмета за помоћ обрати иностраном пореском органу.

(2) Пружање међународне правне помоћи заснива се на међународним уговорима.

(3) Ако није склопљен међународни уговор, правна помоћ се пружа под сљедећим условима:

1. ако постоји узајамност,

2. ако се држава која прима правну помоћ обавезе да ће примљена обавјештења и документацију користити само у сврху пореског, прекршајног и кривичног поступка, као и да ће та обавјештења и документација бити доступни само оним лицима, органима управе и судовима који воде наведене поступке,

3. ако достављање података не угрожава јавни поредак и друге виталне интересе Републике Српске, да не постоји опасност одавања трговинске, индустријске, технолошке или професионалне тајне, као и да давање података неће обвезнику произвести штету неспојиву са сврхом правне помоћи.

(4) Прије достављања обавјештења и документације страном држави, обавјештава се лице на које се наведена обавјештења и документација односе.

Права Пореске управе

Члан 26.

(1) Овај Закон дефинише одређена права ПУ.

(2) ПУ и њени службеници, у оквиру својих овлашћења прописаних законима Републике Српске, имају право да:

1. обављају инспекцијски надзор, извршавају принудну наплату, у складу са овим Законом и на други начин примјењују сва овлашћења која су им дата овим Законом и другим законима;

2. утврђују обавезу обвезника на основу његових књига и евиденција као и других доказа, укључујући све чињенице на основу индикација у складу са чланом 85. овог Закона;

3. захтијевају од обвезника и других лица да предоче документе и друге информације неопходне за спровођење и извршење пореских закона;

4. у складу са поступцима из члана 28. овог Закона, позову лице да да изјаву или предочи документе неопходне за спровођење и извршење пореских закона;

5. у складу са поступцима из члана 29. овог Закона, уђу у пословне просторије у којима се налазе, или би се могле налазити, књиге и евиденције или други предмети потребни за спровођење и извршење пореских закона, те да прегледају књиге и евиденције;

6. заплијене, на основу налога и на начин прописан законима Републике Српске, књиге и евиденције или друге предмете потребне за спровођење и извршавање пореских закона;

7. истражују чињенице и прикупљају доказе о могућим прекршајима и кривичним дјелима из области пореза и подносе извештај надлежном тужилаштву;

8. објаве податке о утврђеном, а неплаћеном порезу и имена обвезника путем медија;

9. по одлуци руководиоца организационе јединице код које је регистровано правно лице или организација, обуставе почетак поступка ликвидације, реорганизације или поништавања регистрације правног лица или организације на период до шездесет (60) дана ради спровођења и извршења пореских закона;

10. затраже од органа који нису надлежни за порезе да окончају или одбију издавање дозволе појединцима, појединцима-предузетницима, правним лицима или организацијама који нису измирили обавезу, уз писмену сагласност директора ПУ;

11. предложе судовима да предузму радње за спровођење и извршење пореских закона;

12. обављају своје дужности на цијелој територији Републике Српске;

13. користе услуге стручњака или специјалиста за помоћ у утврђивању и одређивању обавеза када такво стручно знање не постоји у оквиру пореских органа;

14. одобре плаћање информација које су довеле до наплате додатних пореза (највише до 10% од додатног пореза, казни и камата које су стварно наплаћене), уз претходну сагласност директора ПУ;

15. донесу подзаконске и друге акте за спровођење пореских закона;

16. донесу подзаконске акте за тумачење и спровођење пореских закона;

17. појаве се на суду или код надлежних судова или органа управе при извршавању својих обавеза и затраже помоћ од њих;

18. од Министарства унутрашњих послова траже заштиту службеницима ПУ;

19. носе ватрено оружје у складу са правилником који доноси директор ПУ уз сагласност Владе Републике Српске;

20. спроводе интерну контролу у ПУ и

21. друга права утврђена овим Законом.

Обавезе Пореске управе

Члан 27.

(1) Обавезе ПУ прописане су овим Законом.

(2) ПУ и њени службеници обавезни су да:

1. се придржавају закона Републике Српске;
2. воде евиденцију о обвезницима;
3. обавештавају обвезнике, на њихов захтјев, о постојећим порезима, поступацима и условима плаћања пореза, као и о пореским законима;
4. током инспекцијског надзора обавјештавају обвезнике о њиховим правима и обавезама;
5. пружају образовне услуге у вези са пореским законима, те правима и обавезама обвезника;
6. траже извршавање рјешења за плаћање пореза, те у случају неплаћања или неправилног плаћања, примењују мјере на законом прописани начин, како би се осигурало извршење ових рјешења;
7. примјењују пореске одбитке или враћају преплаћене обавезе;
8. дају обвезницима бесплатне обрасце за пореске пријаве;
9. чувају пореске тајне, осигуравају да ангажовани специјалисти и стручњаци не откривају пореске тајне и поштују правило о чувању информација о обвезницима;
10. се односе према обвезницима и другима са поштовањем и уважавањем;
11. сарађују по пореским питањима у складу са споразумима о међусобној сарадњи у пореској области које су потписали ентитети;
12. просљеђују информације, укључујући пореске тајне, које су откривене током прикупљања података или се за њих сазнало током прикупљања других информација, органима надлежним за провођење закона када постоји сумња да је почињен прекршај или кривично дјело;
13. истражују чињенице и прикупљају доказе о могућим кривичним дјелима из области пореза и поднесу извештај надлежном тужилаштву те предузимају друге мере прописане Законом о кривичном поступку;
14. извршавају друге обавезе утврђене овим Законом.

Позивање странака

Члан 28.

- (1) ПУ има право да позове било које лице да да изјаву или да предочи документе или друге књиге и евиденције потребне за спровођење и извршавање пореских закона.
- (2) Образац позива прописује ПУ, а позив мора да садржи: сврху позива, вријеме и мјесто давања изјаве или стављања на увид докумената те права и обавезе позване странке.
- (3) Одлуку о упућивању позива доноси руководица организационе јединице, која позива лице.
- (4) Позив ће се уручити лицу најмање три радна дана прије дана давања изјаве или стављања на увид докумената.
- (5) У случајевима када се у позиву захтијева стављање на увид књига и евиденције, докумената или других предмета, у позивима ће се навести које је књиге и евиденције или друге предмете потребно ставити на увид.
- (6) Лица која нису напунила шеснаест година биће позвана преко својих родитеља или законских заступника.

(7) Лице које је позвано може затражити од пореског органа да промијени мјесто или вријеме давања изјаве или стављања на увид докумената наведених у позиву. Одлука о дозволи промјене је у искључивој надлежности лица које је упутило позив.

(8) Позвано лице има право да његов представник учествује у поступку давања изјаве и да сними цијели ток давања изјаве на магнетофонску траку.

(9) Током давања изјаве порески орган не смије тражити од позваног лица информације које су забрањене Уставом и законима Републике Српске.

(10) Порески орган нема право да затражи да позвано лице саставља и потписује документе.

(11) Писмени записник о изјави саставиће, потписати и датирати лице које води поступак. Видео или аудио касета снимљена у току поступка прилаже се уз записник.

(12) Давање изјаве позваног лица провешће се у складу са законима Републике Српске.

(13) Ако се уредно позвано лице не одазове позиву, а свој изостанак не оправда, или ако се не може уредно извршити достављање позива због избјегавања пријема позива, уз асистенцију органа Министарства унутрашњих послова извршиће се његово привођење.

Улазак у просторије пореског обвезника

Члан 29.

(1) Порески службеници имају овлашћење да уз сагласност обвезника уђу на сваки посјед или просторије гдје се:

1. чувају или се могу чувати књиге и евиденције или други предмети потребни за спровођење и извршење пореских закона или

2. обављају или се могу обављати било које активности потребне за спровођење и извршење пореских закона.

(2) Приступ пореског службеника без пристанка власника, односно корисника посједа, у просторије или објекте за које постоји индиција да их користе за пословне активности, допустиће се само ако порески службеник добије и покаже лицу налог који је издао директор ПУ.

Одговорност Пореске управе

Члан 30.

(1) Службеници ПУ који дјелују у оквиру својих службених овлашћења ослобођени су одговорности за штету причињену другим лицима која је тим дјеловањима настала. У таквим случајевима тужба се може подићи против Републике Српске.

(2) Службеници пореског органа одговорни су материјално, дисциплински, прекршајно и кривично за штету коју су на раду или у вези са радом, намјерно или из крајње непажње, проузроковали ПУ или обвезнику.

Пренос овлашћења

Члан 31.

Ако није другачије прописано пореским законима, свако право дато било којем службенику ПУ, који има службено овлашћење, може се пренијети на друге пореске службенике који имају иста овлашћења у складу са правилима које утврди директор ПУ.

Финансирање и приходи

Члан 32.

(1) Средства за финансирање активности ПУ обезбјеђују се у Буџету Републике Српске.

(2) ПУ је одговорна за приказивање и евидентирање свих прихода и наплата у било којем облику, било из пореза, казни, камата или такси.

(3) Све уплате се врше у корист Буџета Републике Српске у складу са прописима које донесе министар финансија.

Глава IV

Права и обавезе пореских обвезника

Члан 33.

(1) Обвезник има право да:

1. од ПУ добије бесплатне информације о порезима, као и о пореским законима којима се регулишу поступци за плаћање и услове плаћања,
2. добије бесплатне примјерке пореских образаца и пријава,
3. захтијева да се порески органи и њихови службеници опходе према њему са поштовањем и уважавањем,
4. заступа властите интересе пред пореским органима, лично или путем свог представника,
5. изабере начин вођења књига, у складу са пореским законима, у сврху обрачунавања и плаћања пореза,
6. на прописани начин користи пореске олакшице, у складу са пореским законима,
7. даје објашњења пореским органима о обрачунавању и плаћању пореза,
8. буде присутан током свих канцеларијских или теренских контрола у складу са пореским законима,

9. уложи жалбу против рјешења о утврђивању пореза и против других одлука пореског органа, у складу са пореским законима,

10. тражи од надлежних органа помоћ или налоге потребне за извршење права која му припадају према овом или другим пореским законима и

11. има и друга права утврђена пореским законима.

(2) Обвезници чија су права по овом Закону повријеђена имају право да поднесу тужбу надлежном суду за накнаду штете, трошкова које су имали да би заштитили своја права или судских трошкова. Накнада ће се платити из Буџета Републике Српске.

Члан 34.

(1) Обвезник има обавезе да:

1. се региструје код пореског органа и да пријави организационој јединици у којој је регистрован било какву промјену адресе, власништва или промјену облика организовања предузећа те промјену других података везаних за упис у регистар код ПУ,

2. води књиге и евиденције на начин утврђен пореским законима, те осигура вођење тих књига и евиденција, укључујући пратеће компјутерске евиденције и документе на период од пет година од дана доспијећа пореске пријаве за порез на који се односе те књиге и евиденције,

3. подноси пореске пријаве у облику, на мјесту и у вријеме прописано пореским законима,

4. измирује своје обавезе на начин и под условима утврђеним пореским законима,

5. подноси документе и даје информације које затражи порески орган, а који су потребни за спровођење и извршавање пореских закона;

6. не омета службенике пореског органа у обављању законом утврђене дужности,

7. као правно лице или организација са сједиштем у Републици Српској, односно као страном правно лице или организација који остварују приходе у Републици Српској у року од пет дана обавијести организационој јединици ПУ у мјесту регистрације о отварању или затварању било којег рачуна у ООПП у земљи или иностранству. Ова одредба се не примењује на физичка лица, осим на предузетнике,

8. извршава све друге дужности утврђене пореским законима.

(2) За неизвршавање или неправилно извршавање дужности које обвезник има према пореским законима, биће одговоран на начин и према условима утврђеним овим или другим законима Републике Српске.

Глава V

Идентификација и регистрација пореских обвезника

Члан 35.

(1) Идентификациони број обвезника, у складу са правилима која утврђује ПУ, обавезна су имати следећа лица:

1. свако правно лице или организација са сједиштем у Републици Српској;
2. свако физичко лице са пребивалиштем или боравиштем у Републици Српској које остварује приходе;
3. свако страно правно лице или организација које остварује приходе у Републици Српској;
4. свако физичко лице које нема пребивалиште или боравиште у Републици Српској, а остварује приходе у Републици Српској.

(2) Лице које је на основу пореских закона дужно да пореском органу поднесе пријаву, изјаву или други документ, унијеће у ту пријаву, изјаву или други документ идентификациони број обвезника.

(3) Лице које поднесе пореску пријаву, изјаву или други документ за другог обвезника, уноси свој идентификациони број којим потврђује тачност пореске пријаве, изјаве или другог документа.

(4) Порески орган ће навести идентификациони број обвезника у свим обавјештењима која се шаљу том обвезнику.

(5) Ако није другачије прописано пореским законима, идентификациони број обвезника биће јединствен и једини број тог обвезника за све порезе и за све пореске органе.

Члан 36.

(1) Обвезници су дужни да се региструју код ПУ у мјесту, у року и на начин прописан у овом Закону.

(2) Образац пријаве за регистрацију прописује директор ПУ. Пријава укључује идентификациони број обвезника, главно мјесто пословања обвезника, локацију књига и евиденција обвезника, као и друге релевантне информације које одреди ПУ. Обвезник - правно лице и организација у прилогу пријаве за регистрацију доставља пореском органу рјешење о судској регистрацији са прилозима, а обвезник - предузетник рјешење о регистрацији издато од стране надлежног органа.

(3) По окончању регистрације обвезника, ПУ обвезнику издаје потврду о регистрацији.

(4) Одјављивање, одузимање и издавање дупликата потврде о регистрацији врши се у складу са правилима која утврђује ПУ.

(5) Регистрација правног лица, организације или физичког лица као обвезника извршиће се независно од околности утврђених пореским законима који се односе на утврђивање и измиривање обавезе за било који порез.

Главно мјесто пословања

Члан 37.

Обвезник има само једно главно мјесто пословања. Када више организационих јединица ПУ тврди да је главно мјесто пословања обвезника у оквиру њихових надлежности, тада локацију главног мјеста пословања обвезника одређује директор ПУ.

Мјесто и вријеме регистрације

Члан 38.

(1) Правно лице, организација или предузетник из Републике Српске чије се главно мјесто пословања налази у Републици Српској, региструје се код организационе јединице ПУ у чијој надлежности се налази локација тог главног мјеста пословања.

(2) Правно лице или организација из Републике Српске чије се главно мјесто пословања налази изван Републике Српске региструје се у сједишту ПУ.

(3) Посебна организациона јединица правног лица или организације из Републике Српске као и јединица инвестиционог фонда региструје се код организационе јединице ПУ у оквиру чије надлежности се налази локација главног мјеста пословања те посебне организационе јединице, односно јединице инвестиционог фонда.

(4) Представништво страног правног лица или организације у Републици Српској региструје се код организационе јединице ПУ у оквиру чије надлежности се налази локација главног мјеста пословања тог представништва.

(5) Пријава за регистрацију обвезника из ставова 1. до 4. овог члана подноси се у року од пет радних дана од дана регистрације код судских органа или органа управе.

(6) Уколико обвезник не поднесе пријаву за регистрацију у року из претходног става, ПУ ће извршити регистрацију по службеној дужности.

(7) Уколико обвезник из ставова 1. до 4. овог члана промјени своје главно мјесто пословања, власништво или облик организовања, тај обвезник обавезан је у року од пет радних дана о томе писмено обавијестити организациону јединицу код које је регистрован.

(8) Уколико обвезник из ставова 1. до 4. промијени своје главно мјесто пословања, а ново главно мјесто пословања је у надлежности друге организационе јединице, тада се обвезник региструје код те друге организационе јединице у року од пет радних дана од успостављања новог главног мјеста пословања.

Обавезе других органа у поступку регистрације

Члан 39.

(1) Судски, односно орган управе који врши регистрацију - поновну регистрацију, односно ликвидацију - реорганизацију правних лица, организација или предузетника обавјештава организациону јединицу ПУ у оквиру које се налази сједиште тог правног лица, организације или предузетника у року од пет радних дана од дана предузимања наведене радње.

(2) Орган управе који посједује податке о мјесту пребивалишта, односно боравишта или смрти физичког лица обавјештава организациону јединицу ПУ у оквиру које се налази пребивалиште, односно боравиште тог лица у року од пет радних дана од дана пријаве пребивалишта, односно боравишта или смрти физичког лица.

Члан 40.

(1) ООПП може отворити рачун за правно лице, организацију или предузетника тек након стављања на увид документа ПУ којим се потврђује регистрација обвезника.

(2) ООПП може отворити обрачунски или други рачун за физичко лице само након предочавања идентификационог броја обвезника.

Глава VI

Пореске пријаве

Члан 41.

(1) Пореска пријава се састоји од извештаја и других релевантних докумената које је лице дужно поднијети пореском органу.

(2) Ако није другачије прописано пореским законима, лице подноси пореску пријаву за сваки порез којем то лице подлијеже у складу са пореским законима.

(3) Пореска пријава се сматра поднесеном оног дана када је прими ПУ у облику, на начин и у мјесту прописаним овим Законом и подзаконским актима које донесе ПУ.

(4) Пореска пријава ће се сматрати примљеном од стране ПУ у складу са ставом (3) овог члана уколико су задовољени сљедећи услови:

1. да обвезник предочи поштанску потврду да је пореска пријава послана поштом или посједује копију пореске пријаве која је овјерена пријемним штамбиљем и

2. да обвезник докаже да је плаћање обавезе приказане у пореској пријави извршено у складу са чланом 57. овог Закона.

(5) Пореска пријава се сматра примљеном од стране ПУ на дан када је пријава послана препорученом поштом или на дан плаћања обавезе, који год од ова два дана пада раније.

(6) Обвезник подноси пореску пријаву на утврђеном обрасцу. Обрасце пореске пријаве прописује ПУ. У складу са подзаконским актима, пореска пријава се може поднијети на дискети или у другом облику који омогућава компјутерску обраду података.

(7) Обвезник или његов законски представник потписује пореску пријаву. Ако је цијелу или дио пријаве припремило друго стручно лице, тада то стручно лице такође потписује пореску пријаву и уноси свој идентификациони број.

(8) Обвезник подноси пореску пријаву у року прописаном пореским законима.

(9) Ако није другачије прописано пореским законима, обвезник подноси пореску пријаву организационој јединици код које је регистрован.

(10) Упутства за подношење пореских пријава даје ПУ ако порески закони не прописују другачије.

Члан 42.

ПУ има овлашћење да попуни и поднесе пореску пријаву у име обвезника онда када обвезник није правилно поднио пореску пријаву у року од тридесет дана од дана доспијећа пореске пријаве у складу са пореским законима.

Измијењена пореска пријава

Члан 43.

- (1) Обвезник може измијенити претходно поднесу пореску пријаву.
- (2) Измијењена пореска пријава поднесена до дана доспијећа пореске пријаве, сматраће се пореском пријавом обвезника за тај период.
- (3) Измијењена пореска пријава се подноси ради отклањања грешке која је довела до погрешног пријављивања износа обавезе.

Обавјештајна пријава

Члан 44.

- (1) Обавјештајна пријава је извештај који је лице обавезно поднијети ПУ у којем даје информације о плаћању пореза или друге информације потребне за спровођење и извршавање пореских закона.
- (2) Услови за подношење обавјештајне пријаве из претходног става прописани су пореским законима.

Пореске пријаве за порез по одбитку

Члан 45.

- (1) Пореска пријава за порез по одбитку је извештај који порески посредник подноси ПУ, а у којем су садржане информације о обавезама које се морају обуставити и платити. Порески посредник такође доставља копију пореске пријаве за порез по одбитку лицу од чијих се прихода порези одбијају или наплаћују.
- (2) Услови за подношење пореске пријаве за порез по одбитку и достављање копија пореске пријаве утврђују се пореским законима.

Продужење рока за подношење пореске пријаве

Члан 46.

- (1) На захтјев обвезника, директор ПУ може продужити рок за подношење пореске пријаве или извештаја за било коју врсту пореза, најдуже до шездесет дана. Овлашћење за одобравања ових продужења може се пренијети подређеним пореским службеницима.
- (2) Продужење рока за подношење пореске пријаве или извештаја може се одобрити само из оправданих разлога (болест, одсуство из земље или друго).
- (3) Продужења рока не утиче на датум доспијећа за плаћање пореза утврђеног пореским законом.

Глава VII

Пореске обавезе

Члан 47.

- (1) Обавеза је плаћање пореза у складу са пореским законима.
- (2) Обавеза се обрачунава за одређени порез, у складу са одредбама овог Закона.
- (3) Обавеза се сматра доспјелом на дан утврђен пореским законима.
- (4) Обавезу наплаћује ПУ користећи мјере наплате након што су одређени порез или казна утврђени.
- (5) Рјешење за плаћање обавезе може се промијенити једино под условима утврђеним у овом Закону.

(6) Измирењем обавезе лице се ослобађа одговорности за ту обавезу.

Одговорност појединца за пореске обавезе пореског обвезника

Члан 48.

(1) Одговорно лице које одобрава трошење средстава правног лица или организације након пријема обавјештења о заосталим обавезама, одговорно је за обавезе тог правог лица или организације:

1. ако је то лице овлашћено да располаже средствима или управља трошењем средстава тог правног лица или организације,

2. ако је то лице примило обавјештење о заосталим обавезама које нису опозване и

3. ако су, након што то лице прими обавјештење о заосталим обавезама, средства правног лица или организације, према одобрењу тог лица, потрошена у друге сврхе, осим у сврхе плаћања обавезе правног лица или организације, и тако проузрокује неплаћање обавеза.

(2) Обавјештење о заосталим обавезама може се послати одговорном лицу из става 1. овог члана након утврђивања обавезе правног лица или организације, ако обавеза није измирена до датума доспијећа. Одлуку да се изда обавјештење доноси руководилац организационе јединице ПУ код које је правно лице или организација регистровано или руководилац организационе јединице који је задужен за наплату заосталих обавеза. Облик обавјештења о заосталим обавезама прописује ПУ.

(3) Обавјештење ће се сматрати примљеним од стране лица само ако је оно лично уручено или послано препорученом поштом њему или његовом овлашћеном представнику.

(4) До дана опозива обавјештења, лице именовано у обавјештењу одговорно је за све обавезе правног лица или организације које настану након дана достављања обавјештења а нису измирене до дана доспијећа, а које не прелазе износ средстава тог правног лица или организације која су потрошена према овлашћењу тог лица у друге сврхе, а не у сврхе плаћања обавезе правног лица или организације.

(5) Организациона јединица ПУ која је издала обавјештење опозива обавјештење првог радног дана након измиревања заостале обавезе из обавјештења и доставља га одговорном лицу или његовом овлашћеном представнику у року од два радна дана од дана опозива обавјештења.

(6) Лице из става 1. овог члана за наведене радње је солидарно одговорно са правним лицем или организацијом.

Одговорност пореског посредника

Члан 49.

(1) Обавеза обвезника коју је, у складу са пореским законима, обавезан наплатити порески посредник, је обавеза пореског посредника од тренутка када је наплати од обвезника.

(2) ООПП која од обвезника прими налог за пренос средстава у сврху плаћања обавезе, одговорна је за обавезу од тренутка пријема налога, под условом да постоје довољна средства на рачуну обвезника, а ООПП је овлашћена да пренесе средства на одговарајући рачун у складу са законима Републике Српске.

Одговорност појединца за пореске обавезе пореског посредника

Члан 50.

(1) Појединац је одговоран за обавезе које порески посредник не обустави правилно или не наплати и не уплати на одговарајући рачун:

1. ако је тај појединац директор или њему по положају друго одговорно лице у правном лицу или организацији која је порески посредник;

2. ако је тај појединац овлашћен да располаже средствима или да одобри трошење средстава правног лица или организације;

3. ако је тај појединац знао или могао знати за пропуст правног лица или организације да правилно обустави или наплати и уплати обавезу на прописани рачун.

(2) Лице из става 1. овог члана за наведене радње је солидарно одговорно са правним лицем или организацијом.

Одговорност примаоца имовине

Члан 51.

(1) Лице које прими имовину другог лица одговорно је за обавезе тог лица:

1. ако прими имовину највише једну годину од дана предузимања мјера наплате од преносиоца;

2. ако за наведену имовину плати износ мањи од тржишне вриједности;

(2) Ако су лица повезана у смислу члана 14. Закона, тада је обавеза примаоца једнака тржишној вриједности наведене имовине.

(3) У осталим случајевима, обавеза примаоца је једнака разлици тржишне вриједности наведене имовине и износа који је прималац платио за ту имовину.

Пореска обавеза ликвидираног правног лица или организације

Члан 52.

(1) Обавезу ликвидираног правног лица или организације измирује ликвидациона комисија правног лица или организације из новчаних средстава правног лица или организације укључујући приходе од продаје имовине правног лица или организације, или приходе од продаје приватне имовине оснивача правног лица или одговорног лица у правном лицу.

(2) Обавезу ликвидираних посебних организационих јединица измирује правно лице или организација у чијем је саставу посебна организациона јединица.

(3) Ако ликвидирано правно лице или организација не може измирити обавезу, тада оснивачи правног лица или организације одговарају за обавезу неограничено, у складу са законом и статутом. На исти начин одговарају власник ликвидираног приватног предузећа и предузетник.

(4) Обавеза ликвидираног правног лица или организације измириће се у року од три мјесеца након почетка поступка ликвидације, ако тај период није продужен одлуком руководиоца организационе јединице ПУ код које је правно лице или организација регистровано.

(5) Орган надлежан за ликвидацију је обавезан обавијестити надлежни порески орган о ликвидацији у року од пет дана од дана покретања ликвидације.

Члан 53.

(1) Обавезу која се односи на ликвидирани инвестициони фонд измирује управљачко предузеће из новчаних средстава инвестиционог фонда укључујући приходе од продаје његове имовине.

(2) Обавезу ликвидираног инвестиционог фонда треба измирити у року од три мјесеца након почетка ликвидације, осим ако тај рок није продужен одлуком руководиоца организационе јединице ПУ код које је инвестициони фонд регистрован.

(3) Орган који је надлежан за ликвидацију је обавезан обавијестити надлежни порески орган о ликвидацији у року од пет дана од дана покретања ликвидације.

Пореска обавеза реорганизованог правног лица или организације

Члан 54.

У случају реорганизације правног лица или организације (спајање, припајање, дијелење, одвајање, итд.), обавезе реорганизованог правног лица или организације измирују правни сљедбеници.

Одговорност повезаних лица

Члан 55.

Лице које је у односу на друго лице повезано у смислу члана 14. Закона, одговара за обавезе тог лица.

Остали случајеви одговорности

Члан 56.

(1) Обавезу преминулог лица измирују наслѣдници сразмјерно до износа вредности наслијеђене имовине. Уколико не постоје наслѣдници, обавеза преминулог лица измирује се из његове имовине.

(2) Обавезу лица којег суд сматра несталим, односно прогласи пословно неспособним, измирује законски заступник несталим, односно пословно неспособног лица из имовине тог лица.

(3) Ако се продајом имовине обезника, у случајевима из става 1. и 2. овог члана, не може у потпуности измити обавеза обезника, та обавеза се отписује.

Глава VIII

Плаћање и измиривање пореских обавеза

Поступци плаћања и измиривања пореских обавеза

Члан 57.

- (1) Измиривање обавезе подразумејева плаћање укупног износа обавеза доспјелих за плаћање.
- (2) Плаћање обавезе извршава се у званичном средству плаћања у Републици Српској, ако није другачије прописано законима Републике Српске.
- (3) Плаћање обавезе извршава се путем ООПП на одговарајући рачун, осим ако није другачије прописано.
- (4) Компензација обавезе обвезника и обавезе Владе Републике Српске, града или општине према обвезнику, може се одобрити као плаћање обавезе једино ако је компензација законом дозвољена.

Члан 58.

- (1) Даном плаћања обавезе сматра се дан када је уплата обавезе примљена на одговарајући рачун, осим ако се не сматра да је плаћање извршено прије тог датума, у складу са ставом 2. овог члана.
- (2) Даном плаћања обавезе обвезника сматра се дан када је ООПП од обвезника примила налог за пренос средстава са рачуна обвезника на одговарајући рачун, под условом да постоје довољна средства на рачуну обвезника, а ООПП је овлашћена да пренесе средства на одговарајуће рачуне.

Обавеза ООПП

Члан 59.

- (1) ООПП ће извршити налог неког лица за пренос средстава у сврху плаћања обавеза све док постоји довољно средстава на рачуну тог лица, а ООПП је овлашћена да изврши пренос средстава у складу са законима Републике Српске.
- (2) Налог за пренос којим се налаже плаћање обавезе извршава ООПП у року од једног радног дана од дана пријема налога за пренос средстава. Лице које подноси налог за пренос средстава неће плаћати овакве услуге.

Налог за плаћање

Члан 60.

- (1) Обвезник може одредити да се плаћање односи на одређени порез или одређену казну која се не односи на одређени порез.
- (2) Назначене уплате одређеног пореза извршавају се по следећем редослиједу:
 1. трошкови поступка
 2. камата на порез;
 3. казне које се односе на одређени порез и
 4. износ пореза;
- (3) Назначене уплате изречених казни које се не односе на одређени порез врше се по следећем редослиједу:

1. трошкови поступка

2. износ казне.

(4) Ако обвезник не назначи за који порез или казну врши плаћање, или ако плаћање врши ПУ према члановима 68. до 72. овог Закона, онда се плаћање врши по сљедећем редослиједу:

1. трошкови поступка које је обвезник обавезан да плати ако је износ уплате мањи од износа укупне обавезе;

2. износ камате коју је и обвезник обавезан да плати ако је износ уплате мањи од износа укупне обавезе;

3. износ казни које је и обвезник обавезан да плати ако је износ уплате мањи од износа укупне обавезе; и

4. износ пореза.

(5) Ако је износ уплате већи од износа обавезе из ставова 2. до 4. овог члана, онда се примјењују правила пореских одбитака и поврата.

Глава IX

Утврђивање пореске обавезе

Опште одредбе о утврђивању пореске обавезе

Члан 61.

(1) Утврђивање обавезе је евидентирање износа обавезе обвезника у евиденцију ПУ.

(2) Утврђивање пореске обавезе ПУ врши:

1. по пријему пореске пријаве или измијењене пореске пријаве обвезника у којој је обрачунао обавезу;

2. по усклађивању износа обавезе пријављене у пореској пријави;

3. по подношењу пореске пријаве коју је ПУ припремила у име обвезника и у којој је ПУ обрачунала обавезу.

(3) У случају када је утврђивање извршено према ставу 2. тачке 2. и 3. овог члана, евидентирање износа обавезе се врши након што се припреми рјешење за уплату износа утврђене обавезе и уручи обвезнику.

(4) Кад се утврди да обавеза није плаћена у року прописаном овим или другим пореским законима, као трошкови наплате, платиће се 5% од укупне обавезе, али не мање од 100 КМ.

(5) Руководилац организационе јединице ПУ која је извршила утврђивање обавезе или Одбор за рјешавање пореских жалби могу поништити или измијенити утврђену обавезу.

Рјешење за плаћање

Члан 62.

(1) Рјешење за плаћање утврђене обавезе је писмени акт којим ПУ налаже обвезнику да плати обавезу.

(2) Рјешење за плаћање доноси ПУ кад утврди да обвезник није правилно обрачунао, пријавио или платио обавезу. ПУ утврђује обавезу на основу књига и евиденције обвезника и других чињеница описаних у члану 85. овог Закона. При утврђивању износа обавезе, ПУ узима у обзир и све пореске одбитке које је обвезник раније уплатио.

(3) Рјешење за плаћање садржи сљедеће:

1. назив, односно (име) обвезника;
2. идентификациони број обвезника;
3. датум издавања рјешења за плаћање;
4. врсту пореза, период за који се плаћа обавеза, те износ доспјелог пореза;
5. износ доспјеле камате;
6. опис основице за утврђивање износа из тачака 4. и 5. овог става;
7. пореске одбитке које је обвезник раније уплатио;
8. укупну обавезу и датум до којег се налаже плаћање;
9. начин на који се треба извршити уплата;
10. посебну назнаку да ће у случају неплаћања обавезе у датом року ПУ, без даљњег обавјештавања, приступити принудној наплати;
11. поуку о правном лијеку и
12. адресу организационе јединице ПУ која је издала рјешење за плаћање.

(4) Ако два или више обвезника солидарно одговарају за обавезу, онда се рјешење за плаћање обавезе може издати било којем обвезнику.

Плаћање пореске обавезе

Члан 63.

(1) Обавезу из рјешења за плаћање треба платити у року од десет радних дана након дана уручења рјешења.

(2) Ако руководилац организационе јединице ПУ у чијој је надлежности издато рјешење за плаћање, утврди да постоји опасност неплаћања обавезе, у складу са актима издатим од стране директора или замјеника, онда се обавеза мора наплатити прије истека рока од десет дана.

(3) Ако се у жалбеном поступку открију додатне информације по којима би и обвезник требао платити износ већи од утврђеног, ПУ не може у жалбеном поступку повећати износ пореске обавезе, већ врши измјену утврђивања и издаје ново рјешење за плаћање, с тим да се на то рјешење може поднијети нова жалба, која не одлаже извршење.

Глава X

Поступци принудне наплате

Опште одредбе

Члан 64.

(1) Мјере принудне наплате се предузимају да би се осигурало измирење обавезе. Поступци и услови за примјену мјера принудне наплате, а који нису регулисани овим Законом, регулисаће се подзаконским актима.

(2) Мјере принудне наплате се могу примјењивати само за ону обавезу за коју је уручено рјешење за плаћање од стране ПУ и ако та обавеза није измирена у року. Ово правило се не примјењује за мјеру наплате која је описана у члану 68. овог Закона.

(3) Изузетно од претходног става, ПУ може покренути поступак принудне наплате обавеза, односно јавних прихода на основу извршног акта другог органа, уколико је законом на основу кога је донесен тај акт прописано да ПУ спроводи поступак принудне наплате.

(4) Одлуку о примјени мјера принудне наплате за измирење обавезе доноси руководилац надлежне организационе јединице ПУ.

(5) Мјере принудне наплате се могу примјењивати било којим редослиједом, а двије или више мјера се могу примјењивати у исто вријеме.

(6) Сљедећа имовина физичких лица изузима се од мјера принудне наплате:

1. лична покретна имовина, осим возила, предмети за домаћинство, одјевни предмети, намјештај и залихе хране у укупној вриједности до 2.500 КМ.

2. алат који користи занатлија или мајстор за свој посао, до вриједности до 1.000 КМ.

3. плата и друга лична примања укупно до 250 КМ мјесечно.

(7) У примјени мјера принудне наплате, ПУ користи сва права прописана овим и другим законима, а посебно:

1. право да обвезнику и другим лицима изда позив за давање изјаве или доставу докумената и других информација у складу са чланом 26. став 2. тачка 4. овог Закона и

2. право уласка у просторије гдје се налазе или би се могле налазити било које књиге и евиденције или други предмети у складу са чланом 26. став 2. тачка 5. овог Закона.

(8) Износи који су наплаћени, а прелазе износ обавезе, представљају порески одбитак или порески поврат.

Почетак периода и поступка принудне наплате

Члан 65.

(1) Принудна наплата и поступак принудне наплате почињу дан након дана када је рок за плаћање обавезе истекао.

(2) Обвезник се обавјештава о почетку поступка принудне наплате рјешењем за плаћање из члана 62. овог Закона.

(3) Ако је поднесен захтјев за одгођено плаћање или плаћање у ратама у року утврђеном

рјешењем из члана 62. овог Закона, поступак принудне наплате се обуставља и покрећу се поступци који регулишу одлагање принудне наплате у складу са овим Законом.

Правне посљедице у вези са почетком периода принудне наплате

Члан 66.

Покретање принудне наплате повлачи за собом сљедеће последице:

1. Обавеза се увећава за 10% посебне таксе. Посебна такса се обрачунава у висини од 10% од обавезе. Таксу обрачунава надлежни порески орган и о томе обавјештава обвезника. Посебна такса се рефундира ако се обавеза поништи.

2. Камата на посебну таксу се обрачунава у складу са одредбама овог Закона.

3. Наплата из цјелокупне имовине обвезника може почети без других обавјести ако обавеза није плаћена у року и на начин предвиђен овим Законом.

Обустава поступка принудне наплате

Члан 67.

(1) Поступак принудне наплате може се обуставити у случају да обвезник уз захтјев за обуставу достави гаранцију или јемство да ће обавезу платити у предложеном року или у ратама. На гаранцију или јемство примењују се одредбе одговарајућих прописа.

(2) Изузетно од става 1. овог члана поступак се обуставља ако обвезник докаже постојање неких о сљедећих околности:

1. постојање грешке код обрачуна обавезе
2. ако су обавеза и трошкови поступка плаћени
3. ако је обавеза поништена.

(3) У случају из става 1. и 2. овог члана ПУ ће обавјестити обвезника да је поступак обустављен.

Законска хипотека

Члан 68.

(1) Ако обвезник не плати обавезу коју је утврдила ПУ у року одређеном у рјешењу о утврђивању обавезе, успоставља се законска хипотека на имовини и имовинским правима обвезника у корист ПУ ради измиревања обавезе.

(2) Законска хипотека настаје од дана укњижбе исте и траје до измирења обавезе или поништења рјешења о утврђивању обавезе.

(3) Организациона јединица ПУ која је извршила утврђивање обавезе или је одговорна за наплату неплаћене обавезе, у складу са правилима које утврди ПУ, укњижиће законску хипотеку на имовини обвезника код надлежног органа.

(4) ПУ има обавезу и право да судским путем наплати хипотеку.

(5) ПУ ће у року од два радна дана након измирења обавезе и у складу са правилима утврђеним од стране ПУ поднијети захтјев за брисање хипотеке.

Обустављање трансакција преко рачуна

Члан 69.

(1) Обустављање трансакција преко рачуна у ООПП врши ПУ чиме ограничава право обвезника да располаже средствима која се налазе или се упуштају на његов рачун као и право да отвара нове рачуне.

(2) Радње из претходног става се не односе на трансакције које су усмјерене на плаћање обавезе.

(3) Рјешење о обустави трансакција преко рачуна обвезника отвореног у ООПП доноси руководилац организационе јединице ПУ која је извршила утврђивање обавезе или је на други начин задужена за наплату те обавезе и доставља га обвезнику и свакој ООПП у којој обвезник има отворене рачуне.

(4) Рјешење о обустави трансакција садржи: име (назив) обвезника, његов идентификациони број, број рачуна, износ обавезе, врсту обавезе и трошкове наплате.

(5) Обуставу трансакција мора безусловно извршити ООПП по уручењу рјешења.

(6) Рјешење о обустави трансакција преко рачуна обвезника важи до дана измирења обавезе, поништења утврђене обавезе, поништења рјешења по жалби или до дана када рјешење поништи руководилац организационе јединице ПУ која је донијела рјешење. Организациона јединица обавјештава ООПП и обвезника о престанку важења рјешења у року од два радна дана од дана доношења рјешења.

(7) ООПП која обустави трансакције преко рачуна обвезника, у складу са овим чланом, ослобађа се сваке обавезе или одговорности у вези са обуставом трансакција у односу на обвезника чији је рачун предмет обуставе.

Наплата пореске обавезе из новчаних средстава

Члан 70.

(1) Наплата обавезе из новчаних средстава обвезника се дефинише као пренос средстава са рачуна обвезника отвореног у ООПП и пренос тих средстава на одговарајуће уплатне рачуне.

(2) Рјешење о наплати обавезе из новчаних средстава доноси руководилац организационе јединице ПУ у којој је утврђена обавеза или организациона јединица која је по другом основу задужена за наплату те обавезе и доставља га обвезнику и свакој ООПП у којој обвезник има отворене рачуне.

(3) По уручењу рјешења ООПП обуставља трансакције преко рачуна, на начин описан у члану 69. овог Закона све до поништења рјешења о наплати обавезе из новчаних средстава према ставу 6. члана 69. овог Закона.

(4) Рјешење о наплати обавезе из новчаних средстава мора безусловно извршити ООПП. У случају непостојања или недостатка новчаних средстава на рачуну обвезника на дан уручења рјешења исто се извршава када новчана средства пристигну на рачун у року од једног радног дана након прилива тих новчаних средстава.

(5) Трансфер са девизних рачуна обвезника се врши у износу једнаком износу у конвертибилним маркама који се плаћа по курсној листи утврђеној од стране надлежне банке за одговарајућу страну валуту.

(6) ООПП која пренесе средства у складу са рјешењем о наплати обавезе из новчаних средстава у складу са овим чланом је ослобођена сваке обавезе или одговорности у вези тог преноса према обвезнику чији су рачуни предмет преноса.

Наплата пореске обавезе из хартија од вриједности

Члан 71.

(1) Наплату обавезе из хартија од вриједности обвезника врши ПУ путем банака или предузећа која су специјализована за управљање хартијама од вриједности.

(2) Рјешење о наплати обавезе из хартија од вриједности обвезника доноси руководилац организационе јединице ПУ у којој је утврђена обавеза или која је по другом основу задужена за наплату те обавезе и доставља га банци или предузећу у којима се те хартије од вриједности чувају, као и обвезнику.

(3) Рјешење о наплати обавезе из хартија од вриједности садржи име (назив) обвезника, његов идентификациони број, износ обавезе, податке о хартијама од вриједности којима располаже ПУ и забрану трговања истим, врсту обавезе и трошкове наплате.

(4) Банка, односно предузеће из става 2. овог члана, истог дана доставља ПУ податке о хартијама од вриједности, укључујући и процјену њихове вриједности.

(5) На основу рјешења банка, односно предузеће обавезно је извршити продају хартија од вриједности под најбољим условима на званичном тржишту те да од износа добијеног продајом хартија од вриједности одбије провизију и трошкове продаје.

Наплата пореске обавезе из имовине

Члан 72.

(1) Наплата обавезе из имовине обвезника може се извршити у било које вријеме по истеку десет дана од дана достављања рјешења за плаћање обавезе. У случају одласка обвезника или његових средстава из Републике Српске или у случајевима кад обвезник неумјерено троши средства, руководилац организационе јединице ПУ може одобрити да се наплата обавезе из имовине изврши раније. Ова мјера наплате се извршава као пљенидба и продаја имовине обвезника. Средства добијена продајом имовине обвезника користе се за наплату обавеза и трошкова пореског органа које је имао у поступку спровођења пљенидбе. Ово такође обухвата обуставу плата, потраживања или неких других финансијских потраживања и кориштење добијених средстава за наплату обавезе.

(2) Имовина обвезника која се може заплијенити и продати, по овом члану, укључује цјелокупну имовину и имовинска права која припадају обвезнику, било да ту имовину физички поседује овај обвезник или неки други обвезник у моменту пљенидбе, осим за имовину која спада у категорију намијењену за свакодневну личну употребу физичког лица или чланова његове породице, како је дефинисано у ставу б. члана 64. закона. Имовина обвезника укључује и новчана средства и дугове трећих лица према обвезнику.

(3) Рјешење о наплати обавезе из имовине обвезника доноси руководилац организационе јединице ПУ која је утврдила ту обавезу или организационе јединица ПУ која је по другом основу задужена за наплату те обавезе. Рјешење се мора извршити у року од три дана од дана доношења. Рјешење садржи: име (назив) обвезника, његов идентификациони број, имовину из које се врши наплата, износ обавезе и трошкове наплате. Овлашћени порески службеник уручиће рјешење обвезнику чија се имовина плијени, и другом лицу ако посједује имовину која се плијени или је по другом основу дужно обвезнику.

(4) За вријеме пљенидбе имовине, службеници који врше ову пљенидбу показују документе којим потврђују своја овлашћења и рјешење којом се дозвољава пљенидба. Пљенидба покретне или непокретне имовине ће се вршити у присуству свједока. Ако обвезник или лице које посједује средства одбију да их предају, порески орган ће затражити помоћ од надлежних органа Министарства унутрашњих послова.

(5) Имовина обвезника која се налази код другог лица може бити предмет пљенидбе и то лице је дужно предати ту имовину пореским службеницима или платити обавезу пореским службеницима по њиховом захтјеву. Лице које имовину преда ПУ или плати обавезу биће ослобођено од било какве обавезе према ПУ или обвезнику чија је имовина предмет пљенидбе.

(6) Обустава плата или других потраживања обвезника чија је имовина предмет пљенидбе примјењиваће се од дана прве пљенидбе све док се не измири обавеза, не поништи утврђена обавеза или до рока утврђеног у споразуму из члана 75 . овог Закона.

(7) У вријеме пљенидбе, порески службеници који извршавају рјешење, сачиниће записник у којем ће бити наведена сва заплијењена имовина и један примјерак ће добити обвезник као и лице од кога су заплијењена средства. ПУ ће оставити на сигурно мјесто и бити одговорна за сву имовину коју заплијени. Ако се заплијени готовина, ПУ ће депоновати ту готовину на одговарајући рачун у року од једног радног дана од дана пљенидбе.

(8) Ако имовина која се заплијени није готовина, порески орган који проводи пљенидбу ће издати обавјештење да је имовина заплијењена због неизмирења обавеза. У року од 8 дана у локалним новинама ће се објавити да се та имовина продаје, исто обавјештење ставиће се на огласну таблу ПУ, на локацији те имовине и на најближој пошти. Примјерке овог обавјештења добиће обвезник и свако лице које тврди да има право на ту имовину. Продаја ће се извршити по истеку 8 дана од дана објаве обавјештења путем лицитације или на други начин у складу са законом и подзаконским актима ПУ.

(9) Након продаје имовине, ПУ ће издати потврду о продаји имовине којом се на купца преносе сва права, као и правни основ стицања. Службеници ПУ и с њима повезана лица не могу ни посредно нити непосредно куповати имовину која је заплијењена по овом члану.

(10) Сваки обвезник чија је имовина, осим готовине, заплијењена по овом члану, има право да измири обавезу и трошкове пљенидбе прије продаје имовине. По измирењу обавезе, ПУ ће вратити имовину обвезнику у року од пет радних дана.

(11) Када је заплијењена имовина краткотрајног карактера, односно кварљива, или кад ПУ установи да постоје изузетно важне околности које оправдавају неодложну продају, продаја се може извршити у периоду краћем од 8 дана.

(12) Приход од продаје имовине обвезника се користи за плаћање трошкова пљенидбе и продаје, а затим за плаћање обавезе обвезника, у складу са чланом 60. овог Закона. Износ прихода од продаје уплаћује се на прописани рачун у року од једног радног дана од дана продаје. Евентуални вишак од продате имовине се враћа обвезнику као порески одбитак.

Пренос имовине на Републику Српску

Члан 73.

(1) Уколико продаја имовине није успјела или посебно када су трошкови чувања заплијењене имовине већи од вриједности исте, ПУ ту имовину преноси Републици Српској.

(2) Обавеза обвезника умањује се за једну трећину износа процијењене имовине пренијете Републици Српској, а ако је та вриједност имовине већа од обавезе, обвезнику се исплаћује разлика.

Потраживања трећих лица

Члан 74.

(1) Лица која имају одређено потраживање према заплијењеној имовини могу истакнути своје потраживање ПУ од тренутка пљенидбе до продаје заплијењене имовине.

(2) Уз потраживање су дужни приложити документе којим доказују своја потраживања.

(3) ПУ по сазнању о потраживањима трећих лица предузима мјере путем којих ће осигурати наплату обавезе.

(4) Продаја заплијењене имовине на коју се потраживање односи се одлаже до завршетка поступка потраживања трећих лица.

(5) Потраживање које је истакнуто након продаје заплијењене имовине, односно преноса имовине Републици Српској се рјешава према одредбама грађанског права.

Продужење рока

Члан 75.

- (1) Директор ПУ овлашћен је да продужи рок за измирење обавезе.
- (2) Рок измирења обавезе се може продужити само ако ће то продужење олакшати наплату обавезе.
- (3) На обавезу за коју се продужава рок измирења плаћа се камата.
- (4) Продужење рока за измирење обавезе се закључује у облику писменог споразума између ПУ и обвезника. Ако се обавеза из споразума не плати у потпуности и на вријеме, споразум се поништава.
- (5) Директор ПУ одређује услове под којима се одобрава продужење рока за измирење обавезе. Директор ПУ ће прописати услове под којима ће се одобравати продужење рока посебним актом.
- (6) Овлашћење да продужи рок за измирење доспјелих пореских обавеза има и министар финансија у случајевима, под условима и по поступку који пропише Влада Републике Српске својом одлуком.

Обустава наплате пореза

Члан 76.

- (1) Директор има овлашћење да утврди да наплата са несолвентног рачуна неће бити од користи када су шансе за успјешну наплату минималне или када није могуће лоцирати обвезника или одговорно лице.
- (2) Када се утврди у скаду са правилима које донесе ПУ да наплата не би била економски оправдана или која би узроковала прекомјерне тешкоће обвезнику обавезе који су доспјеле за наплату могу се пријавити као тренутно ненаплативи
- (3) Обавеза за коју се установи да тренутно није наплатива и даље ће бити обавеза који се дугује и на исту ће се и даље обрачунавати камата.
- (4) Када се утврди да се финансијска ситуација обвезника побољшала или се утврди локација обвезника или одговорног лица наплата ће бити настављена.
- (5) Ако наплата пореза не би била економски оправдана или би узроковала прекомјерне тешкоће обвезнику, ПУ може поступак наплате пореза привремено обуставити, односно одложити на одређено вријеме и на приједлог Владе Републике Српске. Овај приједлог може обухватити све или само поједине предмете и средства извршења.

Несолвентност обвезника

Констатовање несолвентности

Члан 77.

- (1) Када се у поступку принудне наплате закључи да су обвезник и одговорна лица са солидарном и појединачном одговорношћу несолвентни ПУ ће констатовати несолвентност. Услови за проглашење несолвентности сматрају се испуњеним када обвезник нема имовину која би могла подлијегати пљенидби. Несолвентност се констатује и у случајевима када је заплијењена имовина обвезника уступљена републици Српској, а чија је вриједност мања од обавезе.
- (2) По констатовању несолвентности ПУ испитује да ли постоје лица са субсидијарном одговорношћу. У случају непостојања субсидијарно одговорних лица или ако се утврди њихова несолвентност, ПУ констатује да је дуг ненаплатив, а дужник несолвентан.
- (3) ПУ проглашава несолвентност обвезника.
- (4) Директор ПУ може прописати поједностављени поступак за проглашење несолвентности обвезника који дугују мање од 5.000 КМ.

Посљедице констатовања несолвентности

Члан 78.

(1) Када је констатовано да је обвезник несолвентан обавеза се сматра ненаплативом за одређено вријеме и брише се из евиденције наплативих обавеза.

(2) Констатовање несолвентности једног обвезника не спречава ПУ да предузима мјере принудне наплате против других одговорних лица.

(3) ПУ обавјештава надлежни општински орган о томе да је констатовано да је физичко лице несолвентно. Ако ПУ констатује да је правно лице несолвентно обавјештава судски регистар у коме је правно лице регистровано. Обавјештење се уписује у судском регистру. Судски регистар информише ПУ о сваком захтјеву за регистровање или измјену регистрације обвезника за којег је ПУ констатовала несолвентност.

Ненаплативост обавеза са каснијим роком доспјелости

Члан 79.

Резултат утврђивања несолвентности обвезника је да се све обавезе са каснијим роком доспјелости сматрају ненаплативим за то вријеме, заједно са обавезама које су довеле констатовања несолвентности.

Ревизија несолвентности

Члан 80.

(1) ПУ контролише могуће успостављање солвентности обвезника или других лица за које је констатовано да су несолвентни.

(2) У случају да обвезник или друга лица поново постану солвентни ПУ опозива претходно констатовану несолвентност. Посљедица опозива несолвентности је поновно покретање поступка принудне наплате.

Завршне мјере

Окончање поступка принудне наплате

Члан 81.

(1) Када је поступак принудне наплате окончан у спис за принудну наплату уносе се следећи подаци:

1. резултати поступка који се тичу принудне наплате обавезе и
2. констатацију да је поступак принудне наплате окончан.

(2) Износ који је наплаћен користи се према редосљеду утврђеном чланом 60. овог Закона. За дио обавезе која није плаћена примењује се поступак проглашења обавезе ненаплативом.

(3) Уколико је према једном обвезнику покренут поступак принудне наплате за двије или више обавеза наплаћени износ се користи за измирење обавеза према следећем редосљеду:

1. трошкови поступка принудне наплате;
 2. камата на обавезу;
 3. обавеза и обрачунате таксе према редосљеду доспелости.
- (4) Признанице о плаћању обавеза које су наплаћене дају се обвезнику.

Глава XI Инспекцијски надзор

Опште одредбе о инспекцијском надзору

Члан 82.

- (1) Инспекцијски надзор је испитивање и одређивање тачне обавезе обвезника од стране ПУ.
- (2) ПУ обрађује пореске пријаве, врши канцеларијску и теренску контролу у складу са пореским законима.
- (3) Током сваког инспекцијског надзора, ПУ је дужна разјаснити све околности и информације битне за обим контроле на начин који одреди ПУ, укључујући околности и информације које иду у корист обвезнику.
- (4) Током сваке контроле, службеници ПУ имају нарочито право да:
 1. од обвезника и других лица захтијевају да да изјаву или да предочи документе и друге информације према члану 26. ставу 2. тачка 4. и
 2. уђу у просторије где се налазе или би се могле налазити књиге и евиденције или други предмети из члана 26. става 2. тачка 5.
 3. заплијене од обвезника робу која није евидентирана у пословним књигама.
- (5) По завршетку контроле, овлашћени порески службеник ће сачинити и доставити обвезнику записник о извршеном инспекцијском надзору и образложењем о утицају налаза на пореску основицу и обавезу обвезника.
- (6) Контрола се вршити током редовног радног времена, изузев у случајевима о којима одлучује руководилац организационе јединице која врши контролу.
- (7) Контролу врше лица овлашћена од стране директора ПУ, а на основу посебног акта.

Обрада пореских пријава

Члан 83.

- (1) Обрада пореских пријава се врши у организационој јединици У на локацији гдје се подноси та пореска пријава.
- (2) Сврха обраде пореских пријава је провјера математичке исправности пореске пријаве и потпуност пореске пријаве и помоћне документације. Свака информација, укључујући обавјештајне пријаве трећих лица коју поседује ПУ се може користити за одређивање потпуности пореске пријаве.
- (3) Обвезник чија је пријава предмет обраде може присуствовати обради пореске пријаве само ако руководилац организационе јединице који је примио пријаву тако одлучи.

Канцеларијска и теренска контрола

Члан 84.

- (1) Канцеларијска контрола се врши у организационој јединици ПУ која је покренула ту контролу.
- (2) Теренска контрола се врши на свакој погодној локацији коју одреди руководилац организационе јединице ПУ која врши контролу.
- (3) Канцеларијска, односно теренска контрола се врши на основу података из пореских пријава,

докумената и усмених изјава обвезника, те докумената и података о обвезнику које је прикупила и које поседује ПУ.

(4) ПУ може захтијевати да обвезник буде присутан за вријеме канцеларијске, односно теренске контроле. ПУ ће уручити писмено обавјештење обвезнику најмање три радна дана прије вршења контроле. Ако је обвезник сагласан, контрола се може заказати раније. Облик писменог обавјештења прописује ПУ и оно садржи: вријеме и мјесто контроле, општи предмет контроле, укључујући обавезе и периоде за које се врши контрола, предмет контроле, као и права и обавезе обвезника у вези са контролом.

(5) Теренска контрола траје онолико радних дана колико је потребно да се изврши квалитетна контрола обвезника.

(6) ПУ неће вршити више од једне теренске контроле једног обвезника у вези са одређеном обавезом за одређени период.

Чињенице за утврђивање пореске обавезе

Члан 85.

(1) У одређивању тачне обавезе обвезника за вријеме канцеларијске, односно теренске контроле, ПУ је овлашћена да користи чињенице на основу индиција као и књиге и евиденције обвезника.

(2) Чињенице на основу индиција су информације, осим књига и евиденција обвезника, које се могу користити за одређивање износа обавезе обвезника. Чињенице на основу индиција, поред осталог, укључују:

1. врсту и природу пословања обвезника;
2. кретање средстава преко рачуна обвезника у ООПП и износи средстава на тим рачунима;
3. поређење расхода обвезника са приходима обвезника;
4. имовину обвезника стечену или кориштену за личну употребу и друге чињенице о имовини;
5. анализу промјена у нето имовини обвезника;
6. цијене изнајмљивања некретнина гдје обвезник послује или живи;
7. износ капитала у фирми обвезника;
8. промет пословања обвезника;
9. број лица које упошљава обвезник;
10. врсту и број клијената обвезника;
11. добит или доходак других лица који обављају исту или сличну дјелатност као и поређењем са другим обвезницима који послују под истим или сличним условима;
12. разлику између купљених сировина и других материјала и оних који су стварно коришћени у процесу производње и
13. све друге чињенице које могу служити да се одреди износ обавезе обвезника.

Глава XII

Камата

Камата за неизмирене пореске обавезе у року

Члан 86.

Кад обавеза није измирена у року, обвезник је обавезан платити камату по стопи и обрачунату на начин утврђен чланом 89. овог Закона за период од дана доспијећа до дана измирења.

Камата на казну

Члан 87.

- (1) Кад казна не буде плаћена у року одређеном у рјешењу о утврђивању казне, обвезник је обавезан да плати камату на износ казне обрачунате по стопи и на начин прописан чланом 89. став 1. овог Закона.
- (2) Жалба не прекида ток обрачуна камате на износ казне који је одређен за наплату

Камата на преплату

Члан 88.

(1) Када је ПУ дужна извршити поврат преплате обавезе, ПУ је дужна обрачунати и платити камате обвезнику обрачунату по стопи и на начин утврђен чланом 89. овог Закона за период од тридесет дана након што порески орган прими захтјев или апликацију за поврат преплате до дана уплате поврата.

(2) Пореске уплате извршене унапријед као и обавезе које обустављају порески посредници не сматрају се плаћеним прије дана доспијећа обавезе за коју је плаћање извршено.

(3) Преплата обавезе која се користи за плаћање друге обавезе сматра се, у смислу овог члана, као враћена на дан доспијећа оне обавезе за коју се користи вишак плаћене обавезе.

Каматна стопа

Члан 89.

(1) На износ обавезе која није плаћена у законом прописаном року плаћа се камата по стопи од 0,06% дневно.

(2) На износ обавезе за коју је продужен рок измирења по актима Владе Републике Српске плаћа се камата по стопи од 0,01% дневно, од дана истека грејс периода.

(3) Услови који су дефинисани за обавезе којима је продужен рок измирења по актима Владе Републике Српске и за које је Влада Републике Српске споразумно преузела обавезу са купцима у поступку приватизације државног капитала у предузећима, остају непромјењени.

Глава XIII

Порески одбици и поврати

Опште одредбе

Члан 90.

(1) Ако није другачије прописано пореским законима, износ уплате обавезе који прелази износ те обавезе ће се, заједно са доспјелим каматама, одбити од будуће обавезе или вратити обвезнику у складу са одредбама овог Закона.

(2) Организациона јединица ПУ у мјесту регистрације обвезника који је преплатио своју обавезу обавјештава то лице о преплати у року од двадесет радних дана од дана откривања да је преплата извршена. Обавјештење укључује укупан износ преплате, износ преплате који ће се аутоматски одбити од будуће обавезе према члану 91. овог Закона и износ преплате који се може одбити од будуће обавезе или вратити обвезнику према члану 92. овог Закона.

Аутоматски порески одбици

Члан 91.

- (1) Износ преплате ће се аутоматски одбити до износа друге обавезе тог обвезника.
- (2) Ако је друга обавеза обвезника већа од износа преплате, онда ће се преплата користити за измирење те обавезе на начин прописан чланом 60. овог Закона.
- (3) Износ преплате који је аутоматски одбијен према ставу 1. овог члана сматра се плаћеним на дан уплате која је резултирала преплатом.

Члан 92.

- (1) Ако је укупан износ преплате која се аутоматски одбија од друге обавезе већи од те обавезе, обвезник ће моћи искористити разлику преплате за измиривање будућих обавеза или ће примити назад разлику преплате.
- (2) Ако није другачије прописано пореским законима, поврат вишка преплате који обвезник захтијева по претходном ставу ПУ ће исплати у року од тридесет радних дана од дана пријема таквог захтјева.

Глава XIV

Рокови

Утврђивање обавеза

Члан 93.

- (1) Утврђивање обавезе може се извршити у сљедећим роковима:
 1. за порез и за казну која се односи на одређени порез, у року од пет година од дана подношења пореске пријаве, односно од дана доспијећа тог пореза, рачунајући од дана који је касније наступио;
 2. за казну која се не односи на одређени порез, у року од пет година од дана кад је почињен порески прекршај и
 3. за камату, у року у којем се утврђује порез или казна на коју се плаћа камата.
- (2) Утврђивање се може извршити у било које вријеме:
 1. за порез или казну која се односи на одређени порез, ако је пореска пријава за тај порез лажна и
 2. за казну која се не односи на одређени порез, ако је лице које је починило порески прекршај намјерно прикрило или предузело било коју радњу да сакрије прекршај од пореског органа.

Наплата обавеза

Члан 94.

- (1) Ако је обавеза утврђена у року, таква обавеза се може наплатити уз примјењивање мјера принудне наплате или судским путем, али само ако су мјере принудне наплате или судски поступак почели:
 1. у року од десет година од дана утврђивања обавезе или
 2. прије истека било којег додатног рока за наплату договореног писмено између пореског органа и обвезника, пореског посредника или законски обавезног лица.

(2) Рок за наплату обавезе не тече док траје поступак за наплату обавезе.

(3) Рок за наплату не тече за период током којег је физичко лице изван Републике Српске у непрекидном трајању преко шест мјесеци.

(4) За вријеме стечајног поступка, рок за наплату обавезе не тече.

(5) Уколико се обавезнику одобри продужње периода за испуњење обавезе рок за наплату не тече за период за који је рок за испуњење обавезе продужен.

Захтјев за пореске одбитке и поврат

Члан 95.

(1) Захтјев за одбијање од будуће обавезе или поврат преплаћене обавезе према члану 92. овог Закона, обвезник мора поднијети у року од три године од дана уплате обавезе.

Глава XV

Жалбе

Опште одредбе

Члан 96.

(1) Против рјешења ПУ обвезник има право жалбе.

(2) У складу са овим Законом, под рјешењем ПУ подразумијева се:

1. свако рјешење ПУ које се односи на обавезу.

2. свака одлука ПУ која се односи на имовину лица.

(3) На рјешење из става 2. овог члана донијето у првом степену може се поднијети жалба у року од осам дана од дана пријема рјешења.

(4) Жалба не задржава извршење рјешења о одређивању мера принудне наплате и рјешења за плаћање пријављене обавезе заснованог на пореској пријави коју је обвезник сам поднио.

(5) Жалба на рјешење о обустави трансакција преко рачуна у ООПП или рјешење о наплати обавезе из новчаних средстава укључује право жалбе по питању банковних рачуна и тужбе надлежном суду.

(6) Терет доказивања основаности жалбе пада на подносиоца жалбе, осим ако није другачије регулисано пореским законима.

Подношење жалбе

Члан 97.

(1) Жалба на рјешење о утврђивању обавезе подноси се организационој јединици ПУ која је донијела то рјешење.

(2) Организациона јединица којој је поднесена жалба размотриће жалбу и ако сматра да жалби треба у потпуности удовољити, донијеће ново рјешење у року од 15 дана од дана пријема жалбе, а у супротном ће прослиједити жалбу надлежном другостепеном органу о чему обавјештава подносиоца жалбе.

(3) Рок од 15 дана за доношење новог рјешења од стране првостепеног органа може продужити директор ПУ у посебно сложеним предметима, али најдуже до 60 дана.

Разматрање жалбе од стране другостепеног органа

Члан 98.

(1) Жалбу на рјешење о утврђивању обавезе разматра, у складу са Законом о општем управном поступку, Одбор за рјешавање пореских жалби (у даљем тексту: Одбор). Министар финансија именује чланове Одбора од запослених у Министарству финансија и ПУ.

(2) Организациона јединица која је примила жалбу доставља је Одбору.

(3) Наконведеног поступка, Одбор доставља рјешење подносиоцу жалбе у року од 60 дана од дана пријема жалбе од првостепеног органа, осим ако овај рок не продужи директор ПУ у посебно сложеним предметима, али најдуже до 30 дана.

(4) Одбор има право да подносиоцу жалбе понуди поравнање када утврди да би предложено поравнање било у интересу ПУ.

Члан 99.

(1) Жалба на рјешење о обустављању трансакција преко рачуна у ООПШ и на рјешење о наплати обавезе из новчаних средстава подноси се организационој јединици ПУ која је донијела рјешење у року од осам дана након дана када је лице примило рјешење.

(2) Жалба по питању банковних рачуна може се уложити од стране лица чији је рачун предмет рјешења ПУ или сваког лица које има интерес или потраживања са тог рачуна у року од осам дана након дана када је лице примило рјешење.

Подношење тужбе суду

Члан 100.

(1) Против рјешења Одбора, лице нема право жалбе, али може покренути управни спор тужбом код надлежног суда.

(2) Тужба се подноси у року од 30 дана од дана достављања рјешења.

(3) Тужба се може поднијети и против првостепеног рјешења против којег се не може изјавити жалба, као и у случају кад Одбор у одређеном року не донесе рјешење по жалби странке против првостепеног рјешења, а не донесе га ни у накнадном року од 7 дана по поновљеном тражењу.

Глава XVI

Порески прекршаји

Опште одредбе

Члан 101.

(1) Прекршајни поступак из области пореза води се у складу са Законом о прекршајима.

(2) Порески прекршај је законом или подзаконским актима утврђена радња лица која је

проузроковала повреду пореских прописа за коју је прописана прекршајна казна.

(3) Лице које почини порески прекршај подлијеже одговарајућој казни. Ниједно лице се не може казнити за порески прекршај, осим онда када је казна за тај прекршај прописана пореским законима.

(4) Одговорном лицу за сваки учињени прекршај изриче се само једна казна.

(5) Страна правна лица или организације, страни држављани и лица без држављанства одговарају за пореске прекршаје под истим условима као правна лица, организације и држављани Републике Српске.

(6) На учиниоца прекршаја се примјењује пропис који је важио у вријеме извршења прекршаја.

(7) Ако је после извршења прекршаја пропис измјењен, примијениће се пропис који је блажи за учиниоца.

(8) Осим ако није другачије прописано пореским законима, казна се изриче за сваки прекршај који почини неко лице.

(9) Против лица се неће водити прекршајни поступак иако је починило прекршај:

1. ако је то лице добровољно и тачно пријавило прекршај пореском органу прије обавјештења о извођењу пореске контроле, односно прије него је тај прекршај откривен од стране било којег службеника или органа Владе Републике Српске и

2. ако у потпуности сарађује приликом утврђивања одговарајуће обавезе.

(10) Лице из претходног става је дужно платити камату на доспјелу обавезу.

А) Прекршаји и казне

Прекршај поступка регистрације

Члан 102.

Лице које на било који начин прекрши поступак регистрација код ПУ казниће се новчаном казном најмање 1.000 КМ.

Прекршај поступка достављања информација

Члан 103.

(1) Лице које прекрши одредбе овог Закона у вези давања информација о отварању рачуна у ООПП казниће се новчаном казном најмање 1.000 КМ.

(2) Ако лице достави информацију након 30 дана по истеку рока за давање информација или је уопште не достави, казниће се новчаном казном од 1.000 до 1.500 КМ.

Неодазивања на позиве

Члан 104.

Лице које одбије да се одазове на позив који је упућен том лицу у складу са чланом 28. овог Закона, казниће се новчаном казном најмање 1.000 КМ.

Прекршај поступка подношења пореских пријава

Члан 105.

(1) Лице која не поднесе пореску пријаву ПУ на начин прописан пореским законима, казниће се новчаном казном у износу од 10% од доспјеле обавезе за сваки започети мјесец све док не поднесе пријаву, али максимално до 150% од обавезе.

(2) Лице, за сваку пријаву поднесу са закашњењем више од два мјесеца или за сваку пријаву коју мора припремити ПУ у име обвезника, казниће се новчаном казном до 1.500 КМ.

Прекршај поступка пријаве пореске обавезе

Члан 106.

(1) Лице које у својој пореској пријави пријави обавезу која је мања од стварног пореза казниће се у износу од 10% од мање пријављене обавезе.

(2) Лице које пријави обавезу која је мања од 50% од износа стварне обавезе обвезника, казниће се новчаном казном у износу од 50% од износа умањене обавезе.

Прекршај поступка подношења обавјештајне пријаве

Члан 107.

Лице које не поднесе обавјештајну пријаву ПУ на начин прописан чланом 44. овог Закона, казниће се новчаном казном најмање 500 КМ за сваки пропуст.

Прекршај поступка подношења пореских пријава за порезе по одбитку

Члан 108.

Лице које не поднесе пријаву за порез по одбитку ПУ на начин прописан чланом 45. овог Закона, казниће се новчаном казном најмање 500 КМ за сваки пропуст.

Прекршај поступка вођења књига и евиденција

Члан 109.

Лице које се не придржава правила за вођење књига и евиденција које је дужно водити у складу са пореским законима, казниће се новчаном казном у износу од 10% од укупног промета, а најмање 1.000 КМ.

Прекршај поступка отварања рачуна

Члан 110.

ООПП која прекрши било који од поступака приликом отварања рачуна за неко лице у складу са чланом 40. овог Закона, казниће се новчаном казном од 10.000 до 17.000 КМ за сваки такав прекршај.

Прекршај поступка за пренос средстава

Члан 111.

(1) ООПП која не пренесе средства за плаћање обавезе у складу са чланом 59. овог Закона, казниће се новчаном казном најмање 10.000 до 17.000 КМ.

(2) ООПП која не пренесе средства за плаћање обавезе у складу са чланом 59. овог Закона у року од пет радних дана од пријема налога за пренос средстава, казниће се новчаном казном у износу од 2% од средстава која нису пренесена за сваки дан за који та средства нису пренесена након петог радног дана или новчаном казном од 17.000 КМ.

(3) Ако ООПП не пренесе средстава за плаћање обавезе у складу са чланом 59. овог Закона више од три пута у току календарске године, онда ће се порески органи обратити Агенцији за банкарство Републике Српске или другом овлашћеном органу за одузимање дозволе за рад ООПП-а.

Прекршај поступка обустављања трансакција

Члан 112.

ООПП која пренесе средства са рачуна неког лица а не поступи по рјешењу ПУ о обустављању трансакција преко рачуна тог лица у складу са чланом 69. овог Закона, казниће се новчаном казном у износу једнаком износу пренесених средстава, а најмање 15.000 КМ.

Прекршај поступка о наплати пореске обавезе из новчаних средстава

Члан 113.

ООПП која не пренесе средства са рачуна обвезника и не поступи по рјешењу ПУ о наплати обавезе из новчаних средстава лица у складу са чланом 69. овог Закона, казниће се новчаном казном у износу једнаком износу средстава тог лица која нису пренијета, најмање 15.000 КМ.

Прекршај поступка о предаји имовине

Члан 114.

Лице које не преда или одбије да преда било коју имовину обвезника по рјешењу ПУ по члану 74. овог Закона, казниће се новчаном казном у износу вриједности имовине која није предата, али не више од износа обавезе обвезника, а највише до 1-500 КМ.

Прекршај поступака за издавање пореских докумената

Члан 115.

Лице која прекрши било који од поступака издавања било којег документа који се мора издати другим лицима у складу са пореским законима, казниће се новчаном казном у износу до 200 КМ

за сваки документ који није издат или је неправилно издат, а највише до 1.500 КМ.

Прекршај поступка код давања идентификационог броја

Члан 116.

Лице које не да или одбије да да свој идентификациони број обвезника лицима која су по пореским законима овлашћена тражити идентификациони број обвезника, казниће се новчаном казном у износу до 1.500 КМ за сваки од ових пропуста или одбијања.

Глава XVII

Подзаконски акти и мишљења Пореске управе издата пореским обвезницима

Подзаконски акти

Члан 117.

Подзаконске акте за спровођење овог Закона доноси Влада Републике Српске.

Мишљења Пореске управе

Члан 118.

(1) ПУ може давати мишљења обвезницима у складу са одредбама овог Закона.

(2) Мишљење је за обвезника документ у којем се наводи мишљење ПУ о посљедици пореских чињеница и околности које је предочио обвезник. Чињенице и околности које је предочио обвезник могу бити стварне или предложене.

(3) Мишљења припремају и дају стручна лица ПУ.

(4) Накнаде и услове за давање мишљења из овог члана одредиће ПУ.

(5) Директор ПУ одобрава сва мишљења за обвезнике, ако се не одреди другачије.

(6) Пореске посљедице наведене у мишљењу обавезују ПУ у односу на обвезника којем је дато мишљење у мјери у којој су чињенице и околности које је предочио обвезник тачне и истините. ПУ није обавезна у вези пореских посљедица наведених у мишљењу према било којем другом обвезнику, осим према обвезнику којем је издато такво мишљење.

(7) Обвезник је обавезан приложити један примјерак мишљења уз све своје пореске пријаве које се тичу питања на која је дато мишљење ПУ.

(8) ПУ може објавити мишљења дата обвезницима у службеним публикацијама Републике Српске или јавним медијима, под условом да се не открива идентитет обвезника или пореска тајна.

Глава XVIII

Прелазне и завршне одредбе

Члан 119.

(1) Овим Законом успостављен је порески орган, ПУ као орган Републичке управе, у саставу Министарства финансија Републике Српске, у року од 60 дана, а рачунајући од 24. октобра 2001. године.

(2) Дана 24. октобра 2001. године престали су да важе:

1. Закон о контроли, утврђивању и наплати јавних прихода ("Службени гласник Републике Српске", број:11/93, 8/94, 18/94, 16/96, 23/98 и 29/00) и

2. Закон о Финансијској полицији ("Службени гласник Републике Српске", број:15/96, 23/98 и 29/00).

Члан 120.

(1) Дана 24. октобра 2001., ПУ преузима све запослене, предмете управног поступка, архиву и други регистратурни материјал, средства (стална средства: земљиште, грађевинске објекте, опрему, остала стална средства, стална средства у облику права, средства у припреми, средства ван употребе и друга средства као и новчана средства и друге обавезе) Републичке управе јавних прихода и Финансијске полиције, по поступку и на начин који утврђује Влада Републике Српске, на приједлог Министарства финансија.

Члан 121.

Овај Закон ступио је на снагу на снагу 24. октобра 2001. године, односно 26. августа 2004. године, односно 19. јануара 2005. године, односно 4. новембра 2005. године, односно 12. августа 2006. године, с тим што су се одредбе чл. - 1., 3., 5., 6. и 7. овог закона, примјењивале од 01. септембра 2006. године.